

օրական 2 ռուբլի վճարով Գիւղերում մնացած բնակիչներին շատերն ապրում են վրաններում եւ մանուկներն անհրաժեշտ կարգ ժամանակակից Որբերի խնամակարգ գործը այժմ բաւարար կերպով կազմակերպւած է, որովհետեւ գիւղացիները յանձն են առել ինքնակազմակերպութիւնները: Այգիներում ապաստարանի հարցի լուծումը պէտք է յետաձգել մինչեւ որ բոլորովին կը պարզվի իրերի վիճակը: Վնասված գիւղացիները եւ նրանց գոյքի մասին մանրամասն տեղեկութիւններ ժողովուրդը նպատակով տեղեկան կ'օգտուէր մի ասանձին մասնատողովի ձեռքով, հարկային տեսուչ Լ. Ղուկասեանցի նախագահութեամբ, կազմել է ուսումնասիրութեան ծրագիր, որի մէջ յիշված են ընտանիքների կազմութիւնը, մարդկանց հասակը, որբերի թիւը, անասունների քանակութիւնը, ապահովութեան աստիճանը: Տեղական կ'օգտուէր որոշել է գիւղերում ունենալ հացի պահեստներ:

Այգի գիւղացուից յետոյ մասնատողը կը կար կանգ առաւ ստակած անասունների մարմնիկները թաղելու խնդիր վրա եւ որոշվեց հեռագրել, որ անյայտ պահով այդ գործը Մասնատողը յոյս ունի, որ քիչ ժամկետով կարելի կը լինի այդ գործը օգուտ բերել եւ յամենայն դէպս նշանակել կրեւիտ մինչեւ 5000 ռուբլի:

Իշխան Ն. Արզումանյանի եւ Ա. Քալանթար յարուցին աների շինութեան խնդիրը եւ յայտնեցին այն կարծիքը, որ կարելի է վաղորդ պատրաստվել այդ խնդրի նպատակադրման լուծման համար: Այգի առաջ ունենալով, որ պէտք է տներ շինութեան ժամանակ ուշադրութեան առնել տեղական պահանջները, անհրաժեշտ համարվեց ընտրել յատուկ յանձնատողով այդ գործի համար:

Մասնատողի հետեւեալ նիստը, որ թեով չորրորդն է, պէտք է տեղի ունենայ վաղը, չորեքշաբթի, յունվարի 12-ին, ցերեկվայ ժամի 4-ին:

ԵՐԿՐԱՇԱՐԺԻՑ ՅԵՏՈՑ ԱՍՍԻԿԱՄԱԿԻ ԳԻՒՂԵՐՈՒՄ

Հանկուտ Ախալքապը գեղեկաների 28-ին, երկու օրից յետոյ եւ այցելեցի կործանված գիւղերը:

Իրորովին կործանվել են հետեւեալ գիւղերը. Մերենի, Մեծ եւ Փոքր Սամար, Իլուտիլա, Բեման: Իսկ Կաջո, Բուղաչէն, Օլովերա, Մաջաղիս, Արագոյն, Գլխիլիսա, Տըրկնա, Մօլիտաս եւ ուրիշ գիւղերում շատ որբներ ձաքել կամ մասամբ միայն վրկել են: Այս գիւղերում մի քանի մարդկանց միայն զոհ է եղել, մի քանի տասնեակ էլ անասուններ են սպանվել: Այս գիւղերում վնասվածները համարեալ թէ օգուտը կարող չեն, մի քանի բացառութեամբ, դրանք կարող են սեփական միջոցներով վերականգնել իրանց վնասված աները: Բալիս գիւղը բռնում է այդ վնասված գիւղերի երկու կասեգործի մէջստը: Տները ընտանիքներ համար բոլորն էլ անպէտք են դարձել: Սպանվել են մօտ 100 գլուխ ոչխար եւ տաւար: Մարդու զոհ չէ եղել: Այնտեղ մօտ 60 տուն է:

Ուրիշ բան է առաջին հինգ գիւղերի դրութիւնը:

Տները այդ հինգ գիւղերում բնակութեան համար գրեթէ բոլորովին անպէտք են, վերանորոգել անհնարին է, պէտք է նորից կառուցանել: Մարդկանց եւ անասունների զոհեր շատ են:

Բերենք մի քանի վիճակագրական տեղեկութիւններ այդ գիւղերի մասին:

Մերենիան ունի 130 տուն, բոլորն էլ քանդված են. 166 մարդ սպանված են, 19 զիւրաւորված. սպանված է մօտ 500 գլուխ տաւար եւ ոչխար:

Մեծ Սամարը 47 տուն է, բոլորը քանդված. սպանված է 47 մարդ, 100 գլուխ տաւար եւ ոչխար:

Փոքր Սամարը 50 տուն է, բոլորն էլ վրկված. 28 մարդ սպանված է, 10-ը վիրաւորված, տաւար սպանված է 100 գլուխ եւ ոչխար 200:

Իլուտիլա—70 տուն է, որոնցից 65-ը բոլորովին վրկված եւ 5-ը վնասված, այնպէս որ կարելի է վերանորոգել եւ ապրել մէջը: Սպանված է 8 մարդ, վիրաւորված 15 մարդ: Տաւար եւ ոչխար սպանված է 111 գլուխ, ձի 4 հատ:

Բեման 122 տուն է, որոնցից մնացել են միայն 6-ը, 89-ը բոլորովին քանդվել են, 26-ը մասամբ միայն: Մարդկանց զոհ եղել է 46, 19 հողի վիրաւորված են. վնասված անասունների թիւը զեռ յայտնի չէ:

Մերենիան, որը այդ հինգուսուկուս կործանված գիւղերից ամենամեծն է եւ ամենաշատ զոհ տուողը, ներկայացնում է վրատակների մի կոյտ:

Ան աներ, որոնց պատերը եւ կուռքները վրկել են գետնի վրա, իրանց մէջ թաղելով բնակիչներին բոլոր կազմով. մտնել նրանց մէջ անհնարին է: Ան մի ուրիշը, որի կուռքի մի մասը եւ պատերի մի կողմը վրկել են եւ զուք սարսափով մանուկ էք մէջը, վախեցնելով թէ մի քոզէ եւս—եւ զուք կը մնաք վրատակների տակը: Կան աներ, որոնք, ըստ երեւոյթին, անվնաս են մնացել, բայց մտնելով մէջը, տեսնում էք թէ կուռքի մի մասը քանդվել է, գերանները կտորով եւ պատերը ձեղքվել են: Մէջը մնալ անհնարին է. վերանորոգելու համար հարկաւոր է հիմնապէս քանդել:

Աւելացրեք դրան անասունների բազմաթիւ գիւղերի ներկայութիւնը, որոնք, կաշիները քերթված, մերկ, բացօդեայ յանձնված են բնակչության կամքին.—նեխութիւն եւ հոտ,—եւ զուք կը ստանաք նախկին Մերենիայի պատկերը:

Այգիպէս են ընդհանրապէս եւ ուրիշ կործանված գիւղերը:

Մի քանի տասնեակ գիւղացիներ, 2—3 զարմանքի հակողութեամբ, աշխատում են այնտեղ: Մի մասը հանում է իր կարողութեան մնացորդները. դրանք, անկողին, օրօրաց, կաթն պատրաստելու է նրա ընտանիքը բարեկամի մօտ, միւս մասը քերթում է ոչխարների, եզների, ձիերի կաշիները, որ տանի ծախի մի քանի կօպէկով եւ իր օջախի կարիքները հոգայ, երբոր ժամը հանում է վրատակների տակից գերանները եւ տախտակները եւ հաւաքում է մի տեղ մինչեւ որ կարողանայ օգտվել նրանցից...

Ամենքը իրանց աշխատանքի, իրանց ցաւի ետեւից են ընկել:

Մօտեւում եմ մի գիւղացու, որը բռնում է իր իրերը ձիւս վրա, եւ հարցնում եմ.

—Ո՞ր պիտի տանես այդ:

—Այս մօտիկ գեղը, Բարալիթ, պիտի տանես, աղա, մօրաքրոջս որդին հոն կապրի, կնոջս եւ մանչերս էլ հոն եմ տարել:

—Յետոյ ինչ պիտի անես:

—Ի՜նչ պիտի անես, աղա, մինչի գարունը այնտեղ կապրենք, այնույնտեղ կը տեսնենք թէ ինչ կեղծի: Մենք այստեղ չենք կրնայ ապրել, աղա, մեկը տէրութիւնը ուրիշ տեղ պիտի տայ, որ տուն չկանք:

Եթէ կրկին այգիպիտի աներ չկանու լինէք, երկար չի դիմանաք, ասում եմ ես—այդ ինչ է, մի արշինի չափ հող էք անել կուռքի վրա, այդ ծանրութեան գերանը կարող է դիմանալ:

—Իսա ինչ ընենք, աղա, մենք ուրիշ կերպ չենք կրնայ չինք:

—Դէ օրինակ վերջէք դուխորներին, տեսնում էք ինչ թեթեւ եւ ամբողջ աներ տեսնես:

Ի՞նչ խօսակցիս պատասխանում է ինձ, որ իրանք «ամթալան—բարադան» այգիպէս են սովորել, թէ իրանք էրբորում կողմերից են եկել եւ այնտեղ ուրիշ տեսակ չեն չինում:

Թագնում եմ այդ գիւղացուն եւ մօտեւում եմ մի ուրիշ գիւղացու, որը իրերով բռնած մի դուխորի ասլի մօտ կանգնած է:

—Դու ուր ես քոյնում այստեղից, հարցնում եմ ես:

—Ես Փոքր Խանչալի գիւղիցն եմ, աղա, ապիկա հօրեղբորս որդու ապրանքն է, եկել եմ տանեմ մեր տուն, ընտանիքն էլ տարել եմ այնտեղ:

—Իսա հօրեղբորդ որդին ուր է:

—Անոր հօզին Աստուած լուսաւորի, մնաց վրատակների տակ իր 3 տարեկան որդու հետ, մնացին կինը եւ երկու փոքրիկ աղջկիւր:

—Ձեր գեղը հեռու է պատեղից:

—50 կրատ է, 2—3 օրվայ ճանիպ է:

—Սայլը քանիսով կապտեղից մեր գիւղը:

—Հինգ րուբլով կապտեղից մեր գիւղը:

Եւ այսպէս բոլոր խորտակված գիւղերից մեծագոյն մասը ցրվել է զանազան գիւղեր, որը իր ազգականի մօտ, որը իր բարեկամի մօտ: Իսկ ով չը վնասված գիւղերում ազգական կամ բարեկամ չունի, վարձով տուն է վերցրել եւ ապրում է ընտանիքով: Վնասվածներից մի քանիք մարդ միայն (5000-ից մօտ 1200-ը միայն) ապաստան էք գտել քաղաքում կ'օգտուէր: Իսկ մնացածները չունին:

Դեկտեմբերի 19-ի երկրաշարժից յետոյ, երբ բոլոր աները վրկել էին, գիւղացիները այն ստանալիքների ժամանակ, 15°—24° ցրումով, երկու—երեք օր մնացել էին դրսում: Տեսնելով որ երկրաշարժը զեռ չարձանակվում է, նրանք

կամաց—կամաց սկսեցին ծախել որը մնացած ոչխարը, որը երկրաշարժից ազատված կովը կամ եզը կհապնով եւ տեղափոխվել ուրիշ գիւղեր: Ազատված ոչխարը եւ տաւարը նոյնպէս քչկ-տարել են ուրիշ գիւղեր: Խոտի պաշարը թէեւ մնացել է, բայց գիւղացին նրանից օգտվել չի կարող, որովհետեւ տեղափոխելու միջոց չունի:

Քաղաքում, կ'օգտուէր մօտ ապաստան գտած մարդիկ, սրա կարգադրութեամբ, գեղեկաների 31-ից սկսեցին նոյնպէս ուղարկվել գիւղերը: Երկու գիւղ, Գուստաբաղ եւ Ղարախ, յօժար կամքով վերցրին իրանց հոգաբարձութեան տակ մինչեւ զարուն մօտ 200 հողի: Ուղարկվելուց առաջ բոլորին էլ բաժանվեցին առք չորեր:

Այժմ էլ զեռ երկրաշարժի հարուածները շարունակվում են եւ սարսափած գիւղացիները վախեցում են քնել տներում: Նրանք բարակ փայտից, խամրիներով եւ խոտով ձածկած, չափերն են շինել եւ ապրում են նրանց մէջ:

Բժ. Գ. Սարգսեանց Ախալք. յունվ. 4-ին.

Թ Ա Տ Ր Օ Ն

Ուրբաթ, յունվարի 7-ին, վրաց գերասանական խումբը խաղաց, առաջին անգամ, Գարբիէլ Սունդուկեանցի «Էլի մէկ զոհ» կ'օմբոյան, ի նպատակ Գարունիս—Ցագարէլի: Այգ պիէսը վրաց բեմի վրա խաղացվել է 15 տարի օրանից առաջ երեք գործողութեամբ, իսկ հինգ գործողութեամբ խաղացվեց առաջին անգամ: Դերերը շատ ազոզ էին բաժանված: Թէ դերասանները իրանց խաղով եւ թէ պիէսը իր բովանդակութեամբ շատ հետաքրքրեց հասարակութիւնը, թէեւ նա ձանձրացաւ պիէսի երկարությունից, ներկայացումը տեսեց մինչեւ դիւրեկայ ժամի 1-ը:

Դերասաններից շատ լաւ էին իրանց դերերում օր. Արաչիձէ եւ պ. Շատրով ու պ. Արաչիձէ—վաճառական Սարգսի դերում. ինչ վերաբերում է իրան ա. Գարունիսին, պէտք է ասած, որ այս անգամ, զուգէ հիւանդութեան պատճառով, իրան յատուկ տաղանդով չը կատարեց իր դերը: Սագարի դերը աւելի լաւ է կատարում մեր բեմի վրա ա. Սաթիկի Չարչկեան: Թատրօնը լի էր հասարակութեամբ: Երբոր գործողութիւնից յետոյ եւ ներկայացման վերջը հեղինակը մի քանի անգամ բեմ հրաւիրվեց, իսկ ու. Գարունիս ստացաւ բազմաթիւ ընծաներ:

Կիրակի, յունվարի 9-ին, նոյն թատրօնում կայացաւ հայ դերասանական ընկերութեան երկրորդ ներկայացումը: Խաղացին «Ջաւակ» մեթօդաման, որի բովանդակութեան մասին չարժէ խօսել: Այգ պիէսի հետ Թիֆլիսը ծանօթ է 25 տարի առաջ, ոտու խմբի կողմից այդ պիէսը վաղուց է գրված արիւր: Թէ ինչու հանցին այդ պիէսը եւ ուրե հարկաւորից, դժուարանում եմ պատասխանել: Առեւտարակ դերասանները թուութիւն ունեն հնութեան վրա քնել եւ նրանով իրանց զուարճացնել, թէկուզ լինի նրա մէջ մեկ զոհ: Այգ պիէս էլ այդ պիէսի հեղինակը: Ինչպէս բանից երկուսը այդ պիէսը մէլէկեան քոյրերի բեմադրութիւնն էր եւ դրանք երկուսն էլ լաւ դերեր ունէին, որոնց երեւի խաղում են իրանց բեմական գործունէութեան օրից: Բաւական է, որ դերասանն ինքը լաւ դեր ունենայ, ամեն ինչ զոհ կը բերի. եւ ինչպէս պահանջել գերակատարից խաղ, քանի որ նրան տուած նիւթը, դրութիւնը կեղծ է եւ չըջան էլ անձնաթիւ: Այգ պատճառով դերասանների խաղը սպաւորութիւն չը գործեց, կար եւ դեր չիմացող, եւ դա զարմանալի չէ, մի ձեռքով երկու ձեռքով չէ կարելի բանել: Թատրօնը, ի հարկի, զատարկ էր եւ այն էլ կիրակի օրը, եւ դա մասամբ դերասանների մեղն է:

Ցանկալի է, որ ընկերութիւնը աւելի լուրջ վերաբերվի դեպի իր գործը:

Thaleia

ԵՐԿՐԱՇԱՐԺԻՑ ՎՆԱՍՎԱՅՆԵՐԻ ՕԳՏԻՆ

Ստացանք երկրաշարժից վնասված գիւղացիների օգտին հետեւեալ նուէրները.

Ե կ ա տ եր ի ն օ ղ ա թ ի ց՝ Գարեգին քահանայ Բաղդասարեանից (հետագրով փոխադրած) 800 ռուբլի, որ հանգանակել է նա Իվան Ստեփանեանից, Լեւոն Մերչերեանցի եւ ուրիշների աջակցութեամբ:

Հին—Ղբիմ քաղաքից Խորէն եպիսկոպոս Ստեփանէից 50 ռուբլի (հետագրով փոխադրած): Թ ի ք լ ի ս ի ց 1) Ս. Ս. Բարսամեանից 10 ռ., 2) Յ. Քէչիկեանից, Լ. Միխայիլեանից, Գ. Մարկոսեանից, Ա. Կապուհեանից մի—մի ռուբլի, 3) Կ—ից 12 ռուբլի եւ մի քանի կտոր հա-

գուսներ. նուէրատուներն են՝ Յ. Կոկոսեանց 1 ռ., Ալեքէն Լազարեանց 1 ռ., Ե. Արեւիկեանց 1 ռ. 50 կ., Լ. Տէր—Գարբիէլեանց 50 կ., Մարիամ Մ. Չորանեանց 2 ռ., Ռուբէն 1 ռ., Տէր—Գարբիէլեանց 50 կ., Գ. Մատթեանց 20 կ., Վ. Խանանուշեանց 1 ռ., Յ. Փայլեանց 10 կ., Յ. Կարախանեանց 10 կ., Վ. Տ.—Յովհաննիսեանց 20 կ., Ոհն 40 կ., Ս. Դաւիթեանց 50 կ., Մ. Դաւիթեանց 50 կ., Վարդապետեանց 1 ռ., Ս. Մեղրուսեանց 50 կ., 4) Աւստրալի ջրանցքի ծառայողներից 18 ռ. 30 կ.: Նուէրատուներն են՝ Մ. Պետրոսեան 2 ռ., Ս. Շահնազարեան, Ս. Նալբանդեան, Հ. Խոջայեան, Ա. ՕՇԵՆՈՎԵ մի—մի ռուբլի, Ա. Նալբանդեան, Յ. Աւետիսեան 60-ական կօպ., Տ. Քէրրեան, Բ. Յարութիւնեան, Դ. Սահակեան, Գ. Մանուկեան, Մ. Պողոսեան, Գ. Պետրոսեան, Կ. Մանուկեան, Յ. Մանուկեան, Պ. Գապարեան, Ա. Մանուկեան 50-ական կօպ., Ի. Լեբեճեւ 2 ռ., Ի. Նոնիկեան 50 կ., Ա. Իվանով 1 ռ. 50 կ., Յ. ԵՆՈԳՐԱԾՅԵՎ 1 ռ., Մ. Մոսիսեանց 1 ռ., 5) Թիւրքիսի մի անից 3 ռ.:

Պետտիգօրսկից, Ա. Մէլք—Սարգսեանից 10 ռ., Մ. Խաչատրեանից 5 ռ.:

Ալէքսանդրօպօլից, Ա. քահ. Չարսեանից 2 ռ., Ս. Միքայիլեանից 3 ռ.:

Ն օ Ր — Ն ա խ ի ջ Ե ա ն ի ց, Յ. քահ. Նախանից 2 ռ.:

Ք ու թ ա յ ի ս ի ց, Եղբ. Աշենացիներից 5 ռ., Ա շ տ ա Ր ա կ գ ի լ ի ց, Յ. Փարվանեանից 20 ռ., Կ. Ագապեանից 5 ռ.:

Գ ա ն ձ ա կ ի ց, Մ. քահ. Տէր—Յովհաննիսից 6 ռ., որ նուիրել են Ա. Հայրապետեան 3 ռ., Մ. Մկրտումեան 2 ռ., Յ. Իսահակեան 1 ռ.:

Դ ե Ր Ե Ե ն տ ի ց, Ա. Շահիջանեանից 30 ռուբլի, որ նուիրել են Մ. Սարգսեանեանց 5 ռ., Եղբ. Խաղաղեանց 3 ռ., Բ. Մ. Սիմօնեանց 2 ռ., Ոհն 2 ռ., Յ. Քիրիզբեանց 2 ռ., Մ. Մանուկեանց, Յ. Կիրակոսեանց, Կ. Դազարեանց, Ա. Դազարեանց, Բ. Սարգսեանց, Մ. Ագապեանց, Կ. Տէր—Յովակիմեանց, Ն. Մանուկեանց, Մ. Յարութիւնեանց, Գ. Պետրոսեանց, Ա. Թառայեանց, Ս. Խաչատրեանց, Ա. Տէր—Միքայիլեանց, Գ. Բալայեանց եւ Ա. Շահիջանեանց մի—մի ռուբլի, Յ. Չորանուցով 50 կ.:

Հնազանդ 985 ռուբլի 30 կօպէկ:

Մինչեւ այժմ ստացել ենք 11039 ռ. 91¹/₂ կօպէկ եւ երկու ոսկի ոտակ, ուղարկել ենք 10,000 ռուբլի: Մեզ մօտ մնում է 1039 ռ. 91¹/₂ կօպ. եւ երկու ոսկի ոտակ:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Կ. Պոլիս լրագիրները հաղորդում են, որ պ. Գ. Չանկեան նորից 5000 ռուբլի է ուղարկել Օրմանեան պատրիարքին՝ 8-րդ որբանոց բաց անելու համար: Որոշված է այդ գումարով աղջիկների որբանոց հիմնել Մոսկի մէջ: Օրմանեան պատրիարքը մի յատուկ թղթով տուել է պ. Չանկեանին «որբերու խնամակար» պատուանունը:

Շատերը հարցնում են մեզին, թէ արդեօք բացվում է ներկայ յունվարին Թիֆլիսի առեւտրական դպրոցը, թէ բացումը յետաձգված է: Կարող ենք յայտնել, որ առաջ դիտաւորութիւն կար, արգարեւ. բանալ զարոյցը յունվարին, բայց նախապատրաստական մի քանի գործերի կատարելու համար: Նախատեսութեան, մանկութեան խմբի կազմութեան ուղեւորութեան պատճառով բացումը յետաձգված է մինչեւ աշուն: Հաւանական է, որ սեպտեմբեր ամսից կը սկսվի աշակերտների ընդունելութիւնը:

Յրանախկան լրագիրների մէջ կարդում ենք «Պ. Գէորդ Բալայեանի, հայ նշանուոր նը կարիքը, որը գտնվում է մեր երկրում, հանգէս է դեկտ. 1900 թիւի ցուցանանքի ոտուաց բաժնի մէջ երկու հիանալի պատկերներ, որոնք ներկայացնում են «Արարատը» եւ «Ամպիրը», իր հայրենի երկրի տեսարանները: Կարելի է տեսնել իր արուեստագետով եւ ուրիշ ոչ պակաս նշանաւոր պատկերներ, որոնք ներկայացնում են Աւանի լեւը եւ կղզին, Կօջօրը, Բօթօմը եւ Կովկասի ու ոտուաց Հայաստանի գիւղական գեղեցիկութիւնները»:

Մայրաքաղաքի լրագիրներում կարդում ենք հետեւեալը. «Մեզ հաղորդում են Պետերբուրգից, որ ներկայ յունվար ամսուս ժողովրդական լուսաւորութեան միջնորդութեան մէջ, կ'ովկասեան ուսումնասիրական շրջանի ներկայացուցիչ մասնակցութեամբ, պէտք է քննարկ հայոց լիզուրի դասաւորութեան հարցին հարց դպրոցներում, որոնք ներկայումս ենթարկված են նոր միջնորդութեան»:

Եւ կայական յանձնել է մեր խմբագրութեան իր «Ջաւակը» ուսումնասիրութեան քանակահինգ օրինակը Ախալքապը գաւառի կամ Ջաւակի երկրաշարժից վնասվածների օգտին:

